

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ เซอร์เจมส์สอร์ทคันทรี่คลับ
อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี
๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง

ที่ เซอร์เจมส์สอร์ทคันทรี่คลับ อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันเสาร์ ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวน
เขตต์ ประธานกรรมการมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา และคณะวิทยากร
ผศ.อรรณพ หอมจันทร์ และ อ.คำปิ่น อักษรวิสัย ได้รับเชิญจาก ชมรมคนรุ่นใหม่ใส่ใจ
ธรรมะ เพื่อไปสนทนาธรรม ณ เซอร์เจมส์สอร์ทคันทรี่คลับ อำเภอมวกเหล็ก จังหวัด
สระบุรี ระหว่างเวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.

การไปสนทนาธรรมของท่านอาจารย์ และคณะวิทยากร ที่ เซอร์เจมส์ฯ ในครั้งนี้ เกิดขึ้นได้ ก็เนื่องมาจากเพื่อนของพี่บ๊อมมณี มณีไพโรจน์ ซึ่งเป็นผู้บริหารอยู่ที่บริษัทแห่งหนึ่ง ได้จัดการประชุมวาระครึ่งปีให้กับพนักงาน ซึ่งเป็นสมาชิกชมรมคนรุ่นใหม่ไฟใจธรรมะจำนวนราว ๑๖๐ คน นอกเหนือไปจากการเดินทางไปพักผ่อนและประชุมสัมมนาในเรื่องของการทำงานแล้ว ก็ใครที่จะให้พนักงานได้มีการฟังและเข้าใจความจริงที่ถูกต้อง ในเรื่องของพระศาสนา คือ คำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า

ตลอดเวลาของการสนทนา เป็นไป กับความรู้ ความเข้าใจที่ท่านอาจารย์และคณะวิทยากร และท่านผู้ใหม่ที่ร่วมฟังได้สนทนาสอบถามปัญหาต่าง ๆ ที่เคยมี

ความสงสัย ไม่เข้าใจ เป็นปัญหาที่อาจดูธรรมดา ๆ หากแต่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ทุกคนควรจะรู้ได้ด้วยตนเองว่า เมื่อได้เริ่มมีความเข้าใจจากการได้ฟังพระธรรมที่ถูกต้อง ตรงตามที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ และทรงมีพระมหากรุณาแสดงไว้ จะ

ทำให้ความไม่รู้ และความสงสัยต่าง ๆ ค่อย ๆ มลายหายไป ทีละเล็กทีละน้อย เพราะเหตุที่ได้ฟังและเข้าใจขึ้น ในพระธรรม ที่เป็นสัจจะ ความจริง เป็นเหตุเป็นผล เมื่อได้ฟัง และพิจารณาตามที่ได้ยินได้ฟังแล้ว ย่อมสามารถจะมีความเข้าใจที่ถูกต้อง เป็นปัญญา

ของตนเองได้ ไม่ใช่เพียงฟังแล้วเชื่อ ซึ่งไม่ใช่ปัญญาความเข้าใจถูกต้องของตนเอง นั่นไม่ใช่จุดประสงค์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงมีพระมหากรุณาทรงแสดงพระธรรมเลย

ด้วยเหตุนี้ ในตลอดระยะเวลาว่า

สองชั่วโมงของการสนทนาธรรม จากที่ข้าพเจ้าคิดก่อนที่จะมีการสนทนาว่า จะเป็นไปในรูปแบบไหน แต่การณก็ปรากฏให้เห็นว่า เป็นสองชั่วโมงของความเข้าใจ ความซาบซึ้งใจ และความประทับใจ ที่ได้เห็นเพื่อน ๆ น้อง ๆ ผู้ใหม่ (ชมรมคนรุ่นใหม่ไม่ใฝ่ธรรมะ) มีความกล้าที่จะสนทนาสอบถาม รวมถึงทุกคนแสดงความตั้งใจฟังด้วยดีอย่างยิ่ง ไม่เห็นมีใครนั่งหลับแม้สักคนเดียว ด้วยว่าเรื่องราวที่สนทนา อาจเป็นเรื่องที่ทุกคนสนใจ รวมถึงการที่ท่านอาจารย์ และคณะวิทยากรได้กรุณาแสดงถึงจุดเริ่มต้นของความเข้าใจธรรมที่ถูกต้อง ที่ข้าพเจ้าได้ฟังแล้วรู้สึกว่าเป็นความไพเราะ และแสดงถึงความเมตตาของท่านอาจารย์อย่างยิ่ง ที่จะเกื้อกูลทุก ๆ คน ที่ท่านได้พบ ทำให้รู้สึกได้ว่า ไม่ว่าบุคคลที่ได้ฟัง จะมีกุศลศรัทธาในการที่จะติดตามรับฟังต่อไปหรือไม่เพียงใด แต่แม้เพียงนี้ ก็รู้สึกอนุโมทนากับท่านที่ได้ฟังในวันนั้นว่า ได้รับแล้วตามสมควร ซึ่งประโยชน์สูงสุดของการได้เกิดมาเป็นมนุษย์ในชาตินี้

ทุกคนยอมเป็นไปตามบุญที่ได้
สะสมมา ที่ จะเห็นประโยชน์สูงสุดของ
ชีวิตกับการที่ได้เกิดมาหรือไม่? หากการ
กล่าวว่า ก่อนจะนับถึงสิบ ต้องนับหนึ่ง
ก่อน หนึ่งนั่น คือ วันนี้ ที่เริ่มแล้ว แต่จะ
นับสอง สาม...ต่อ ๆ ไปหรือไม่? ในชาตินี้

หรือในชาติไหน? ก็แล้วแต่อัธยาศัยของบุคคล ด้วยความเป็นอนัตตา ข้าพเจ้ารู้สึก
ขอบพระคุณและอนุโมทนากับพี่ป๋อม และเพื่อนของท่าน ที่ได้ให้โอกาสอันประเสริฐสุด
และมีค่ายิ่งนี้แก่ทุกคนในวันนั้น วันซึ่งเป็น ณ กาลครั้งหนึ่ง ของบุคคลในสังสารวัฏ
ยาวนาน ซึ่งจะสิ้นสุดได้ในวันหนึ่ง แม้แสนไกล ด้วยปัญญา คือ ความเข้าใจถูก
ความเห็นถูก ในสิ่งที่มีจริง ๆ ที่กำลังปรากฏในขณะนี้ ตามที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธ
เจ้าทรงแสดงไว้ แต่ไม่ใช่ด้วยอวิชชา ความไม่รู้ ซึ่งทำได้เพียงเวียนอยู่ เป็นตอของวัฏฏะ
ในสังสารวัฏ ไม่มีทางที่จะออกไปได้เลย ต้องวนเวียนอยู่กับสุขและทุกข์เช่นนี้เรื่อยไป
ตราบชั่วกาลนาน เพราะความไม่รู้

จึงขออนุญาตนำข้อความบางตอนจากการสนทนาแสนประทับใจในวันนั้น
มาฝากทุก ๆ ท่าน ได้พิจารณา ดังนี้ครับ

คุณวาสนา :

หลังจากเมื่อสักครู่นี้ได้ฟังเรื่องของชาติหน้า ก็มีคำถามว่า
นรกสวรรค์ ไม่มีจริงใช่ไหม? มีชาตินี้ แล้วก็ไปชาติหน้า
เลย ใช่ไหม?

ท่านอาจารย์ :

ทุกคำ ควรที่จะต้องพิจารณาในเหตุผล "นรก" คืออะไร? "สวรรค์" คืออะไร? ถ้าเราไม่รู้ เราก็ไม่รู้ว่า เราจะเข้าใจได้อย่างไร? ใช่ไหม?

เพราะฉะนั้น ก่อนอื่น ลองคิดก็ได้ เวลานี้ โลกนี้ ไม่ใช่โลกนรกแน่!!! ไม่ใช่สวรรค์แน่ และ นรก สวรรค์ มีจริงไหม? ลองคิด ต้องมีเหตุผล และ เป็นคน "ตรง" ก่อนที่จะเกิดในโลกนี้ ใครรู้บ้าง ว่าจะมาสู่โลกนี้? ใครรู้บ้าง ว่าโลกนี้จะเป็นอย่างนี้? (ทั้งห้องตอบเสียงดังว่า "ไม่รู้") แต่ เกิดแล้ว!! เพราะอะไร? เพราะ "เหตุ" มี "ผล" จึงมี!!! "เหตุ" ตามที่เราเห็นอยู่ในโลกนี้ ก็คือว่า "ดี" ก็มี "ชั่ว" ก็มี

เหตุที่ดี ย่อมให้ผลที่ดีแน่นอน และ เหตุชั่ว ย่อมให้ผลชั่ว แต่เพียงเท่านั้น ไม่พอที่จะทำให้เรามั่นคงได้ ก็ต้องรู้ว่า ผลของเหตุ คืออะไร? และ เหตุ คืออะไร?

..."โกรธ" ดีไหม? (ทั้งห้องตอบ - ไม่ดี) ทำร้ายตนเอง ยังไม่พอ ยังทำร้ายคนอื่นด้วย กาย เริ่มเบียดเบียนคนอื่น ถ้าไม่เบียดเบียนด้วยกาย ก็เบียดเบียนด้วยวาจา ตั้งแต่เล็กน้อย จนกระทั่งรุนแรง จนกระทั่งบางคนเขาบอกว่า ไม่ลืมจนตาย แค่ว่าพูด ไม่ลืมจนตาย หมายความว่า คำพูดนั้น ทำร้ายคนที่ได้รับเสียงนั้น ได้รับคำนั้น และก่อนที่จะถึงคนนั้น ผู้พูด ต้องโกรธอย่างมากขนาดไหน? ถึงจะมีคำอย่างนั้นได้ และบางทีก็ไม่ได้คิดได้ฝืนเลย ว่า จะใช้คำนั้น แต่ก็พูดคำนั้นแล้ว เพราะความโกรธที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรง...

...เมื่อเหตุอย่างนี้มี ผลจะมีไหม? นี่เป็นเหตุ แต่เราไม่เคยรู้เลยว่า เกิดมาแล้ว อะไรเป็นเหตุ อะไรเป็นผล เพราะฉะนั้น ควรที่จะคิดตั้งแต่ขณะแรกที่เกิด เลือกรู้ได้ไหม? (ทั้งห้องตอบ - ไม่ได้) เกิดที่ไหนดี? ไปที่โน่นดี

ที่นี่ดี ประเทศนั้น ประเทศนี้ ได้ไหม? ไม่ได้เลย แต่เกิด
แล้ว โดยเหตุที่ดี หรือ เหตุที่ไม่ดี ที่ได้กระทำแล้ว

ถ้าเกิดเป็นมนุษย์ ก็ต้องต่างกับนก ต่างกับปลา ต่างกับ
สุนัข เพราะว่า สามารถที่จะมีความรู้ ความคิด ความ
เข้าใจ เสียงต่าง ๆ เพิ่มขึ้น โดยที่ว่า สุนัขก็ได้ยินเสียง ได้
เห็น แต่ไม่สามารถที่จะมีการคิด การรู้ สิ่งปรากฏได้
มากเท่ามนุษย์...

...การเกิดเป็นมนุษย์ เป็นสุคติภูมิ หมายความว่า เป็นคติ
เป็นทางไปที่ดีของเหตุที่ดี ที่ได้กระทำแล้ว เพราะฉะนั้น
ทุกคำ ชัดเจน ที่มาสู่โลกมนุษย์ เป็นทางไปที่ดีของเหตุที่ดี
ที่ได้กระทำแล้ว

ขณะนี้ เป็นเหตุที่ดี ที่ได้กระทำแล้ว!!! ถ้าเป็นผลของเหตุ
นี้จริง ๆ ไปสู่ทางที่ดี ซึ่งเหตุในขณะนี้ได้ทำแล้ว เราจึงมา
สู่โลกนี้ ด้วยการกระทำหนึ่ง กรรม คือ การกระทำ ที่ได้

กระทำแล้ว ซึ่งเป็นการกระทำที่ดี ไม่เบียดเบียนใครเลย
แต่กลับเป็นประโยชน์กับตนเอง และคนอื่น...

...เพราะฉะนั้น ผลของกรรมนี้ ก็คือ ขณะแรกของชาตินี้
เกิดแล้ว เลือกไม่ได้!! จะเกิดกับพ่อแม่ไหน ญาติพี่น้อง
ไหน วงศาคณาญาติ มิตรสหาย เพื่อนฝูง ตั้งแต่เกิดจน
ตาย เลือกไม่ได้ จะพบใคร จะคบใคร คนพาลก็มี บัณฑิต
ก็มี จะรู้หรือไม่รู้ก็แล้วแต่ทั้งหมด ให้ทราบว่าเป็นอนัตตา
ลืมนำไม่ได้เลย เพราะว่า คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้า "ทุกคำ" จะนำไปสู่ความเห็นถูก เข้าใจถูก ว่า มีสิ่งที่มี
จริง ๆ ชั่วคราว แล้วก็หมดไป แล้วก็ไม่กลับมาอีก แต่สืบ
ต่อ จนกระทั่งสนิท ไม่รู้เลยว่า ขณะนี้ อะไรเกิด อะไร
ดับ!!!!...

...แต่ทุกอย่างที่มีขณะนี้ เกิดแน่นอน แล้วก็ ดับแน่นอน
เพราะฉะนั้น ขณะแรกที่เกิดมา เป็นผลของกุศลกรรม

"กุศล" แปลว่า ดีงาม เพราะฉะนั้น กรรมที่ "ดีงาม" กรรมหนึ่ง ก็ทำให้เกิดมาเป็นมนุษย์ ตามควรแก่กรรม จึงมีมนุษย์มากมาย รูปร่างหน้าตาต่าง ๆ ประเทศต่าง ๆ ฐานะต่าง ๆ เพื่อนฝูงต่าง ๆ แต่ว่า กำลังอยู่ในครรภ์ ยังไม่ออกมาสู่โลกนี้ ก็แล้วแต่ว่า ขณะไหน เวลาไหน ถึงเวลาที่จะมีตา มีหู มีอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่า เมื่อคลอดแล้วจากโลกนี้ มีโลกนี้ปรากฏ แต่ว่า ไม่รู้เลยว่า เป็นอะไร? ใช่ไหม? หรือว่า พอเกิดมา ก็รู้เลย ว่าเป็นพ่อ นั่นเป็นแม่ เป็นดอกไม้อะไร หรือเป็นอะไร แม่เห็น ก็เห็นเพียง สิ่งที่ปรากฏให้เห็นได้ แม่ได้ยิน ก็คือได้ยินเสียง แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะจำ เสียงที่ต่าง ๆ กัน หลากหลาย จนกระทั่งมีความหมายตามเสียงนั้น ๆ ได้ ว่าเสียงนั้นหมายความว่าอะไร ค่อย ๆ เจริญ ค่อย ๆ เติบโต กรรมที่ได้กระทำมาแล้ว ยังไม่ปรากฏชัด เพราะว่า ความเป็นเด็กเล็ก ๆ เหมือนกันหมดเลย พอเกิดมาแล้วก็ทำอะไร ไม่เห็นอะไร จนกระทั่งค่อย ๆ มีประสบการณ์ ทางตา ทางหู จมูก ลิ้น กาย ใจ ค่อย ๆ โตขึ้น จนกระทั่ง เป็นแต่ละหนึ่ง แต่ละหนึ่ง ยังไม่พอ อยู่โรงเรียนเดียวกัน เด็กก็คน? นิสัยต่างกัน เพราะแต่ละหนึ่ง สะสมมาในชาติก่อน ๆ ที่สืบต่อมาจนกระทั่งถึงเดี๋ยวนี้ ขณะนี้ ก็เป็นแต่ละคน ซึ่งต่างกัน...

...เพราะฉะนั้น ผลของกรรม คือ ขณะแรกที่เกิด เลือกไม่ได้ ตามกรรม และเมื่อมีการเกิดแล้วสู่โลกนี้ "เห็น" ก็เลือกไม่ได้อีกว่าจะเห็นอะไร เห็นสิ่งที่น่าพอใจ ดอกไม้สวย ๆ หรือว่า สิ่งสกปรก ไม่น่าดูเลย ก็ได้ หลีกเลี้ยงได้ไหม? "เสียง" นอนหลับดี ๆ ได้ยินเสียงดังสนั่น เลือกได้ไหม? (ทุกคนตอบ-ไม่ได้) ไม่ได้ แสดงให้เห็นว่า ไม่มีใครสามารถที่จะทำอะไร เพราะ ไม่มีใคร แต่ทั้งหมด เป็นธรรมชาติที่เกิดขึ้น ตามเหตุที่สมควร...

...เพราะฉะนั้น ผลของกรรมตั้งแต่เกิดจนตาย คือ เกิดแล้วต้องเห็น ต้องได้ยิน ต้องได้กลิ่น ต้องลิ้มรส ต้องรู้สิ่งที่กระทบสัมผัสกาย & ทาง ให้รู้ว่าเป็นผลของกรรม "เห็น" เป็นผลของกุศลก็เห็นสิ่งที่น่าพอใจ เป็นผลของอกุศลก็เห็นสิ่งที่ไม่น่าพอใจ แม้แต่เสียง เป็นผลของกุศลก็ได้ยินเสียงที่น่าพอใจ เป็นผลของอกุศลเสียงก็ไม่น่าพอใจ เลือกไม่ได้เลย ตลอดชีวิต แต่พ้นจาก เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น

ลัทธิรู้ สิ่งที่กระทบสัมผัสทางกาย นอกจากนั้น ไม่ใช่ผลของกรรม แต่เป็นกิเลส ที่มีความติดข้อง ในสิ่งที่ปรากฏ อยากเห็น อยากได้ยิน ไม่มีใครอยากตาบอด ไม่มีใครอยากหูหนวก แต่เป็นกิเลสที่นำมาซึ่งกรรม แล้วแต่ว่า จะเป็นกุศลกรรมหรืออกุศลกรรม เหตุใหม่เกิดแล้ว มีแล้ว เพราะฉะนั้น ผลก็ต้องเกิดต่อไปอีก

ถ้าย้อนกลับไป ในแผนภูมิที่ เกิดมาเป็นใครต่อใคร จนกระทั่ง มาถึงขณะนี้ เราไม่รู้ใจของเราเลย จนกว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เราถึงจะรู้ได้ สะสมอะไรมาเยอะ สะสมความโกรธ ความขุ่นใจมาเยอะ เห็นอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็ขุ่นใจแล้ว เดือดร้อนใจแล้ว ไม่พอใจแล้ว คนอื่นก็ดูเขาไม่เดือดร้อน เขาก็นั่งเฉย ๆ แต่คนนี้ ทำไมหงุดหงิด เดือดร้อน โน่นก็ไม่ดี นี่ก็ไม่ดีอยู่คนเดียว เดือดร้อนมากมาย เพราะต่างคน ก็ต่างใจ ต่างคนก็เป็นแต่ละหนึ่งเท่านั้น

...เพราะฉะนั้น ก็จะได้เห็นได้จริง ๆ ผลของกรรมหนึ่งเกิดสอง เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลัทธิรู้ เมื่อไหร่ เป็นผลของกรรม ถึงแม้อนาลยสันทิ ไม่เห็น ไม่ได้ยิน ไม่คิดนึก แต่กรรมก็ยังไม่ให้สิ้นสุดความเป็นบุคคลนี้พร้อมที่ว่า ตื่นเมื่อไหร่ ก็

เป็นคนนี้ต่อไป แต่ความจริง ไม่มีคน แต่มีธรรมะ ซึ่งใหม่
หมดเลย ทุกขณะ!!! เกิดแล้วดับไป เกิดแล้วดับไป เกิด
แล้วดับไป สืบต่อกัน...

...เพราะฉะนั้น ก็เริ่มเข้าใจเรื่องเหตุและผล เมื่อเหตุมี ผล
ต้องมี "ความเจ็บ" ดีไหม? มีใครพอใจบ้าง? มีตั้งแต่ชนิด
เดียว จนกระทั่งปวดเจ็บ ถูกไฟลวกและไฟไหม้ เคยได้
ข่าวไหม? เป็นไปได้อย่างไร? ใครทำให้? แต่ว่า ถ้าผลของ
กรรม กรรมที่ได้กระทำแล้ว เป็นปัจจัยให้เกิดอย่างนี้ เป็น
สิ่งที่ไม่น่าพอใจเลย...

...เพราะฉะนั้น ก็จะมีโลกอื่น ไม่ใช่แต่เฉพาะโลกนี้โลก
เดียว โลกอื่นต้องต่างกับโลกนี้ เพราะว่า โลกนี้ คละกัน
เดียวสุข เดียวทุกข์ แต่ว่า โลกอื่น ผลของกรรม มีกำลัง
มาก เพราะฉะนั้น ก็ทำให้เป็นทุกข์มาก ไม่ใช่เป็นอย่าง
โลกนี้ และถ้าเป็นผลของกุศลกรรมอย่างดี ประณีต โลก
อื่นก็เป็นสุขมาก ไม่ใช่เป็นเพียงสุขอย่างโลกมนุษย์
เพราะฉะนั้น โลกมนุษย์ก็เป็นกลาง ๆ แต่ว่า เป็นสุคติภูมิ
เป็นภูมิที่ไม่ใช่อบายภูมิ ภูมิที่ไม่เจริญ ได้แก่ภูมิของสัตว์
เดรัจฉาน เปเรต อสุรกาย นรก ฟังแล้วเชื่อไหม? ไม่เห็น
แต่เหตุ มีไหม? เป็นอย่างนั้น ได้ไหม?...

...เพราะเหตุว่า แม่เจ็บเล็ก ๆ น้อย ๆ ในโลกนี้ ยังมีได้
แล้วเจ็บมาก ๆ ขึ้นอีก มากขึ้นอีก ในโลกนี้ ก็ยังมีได้
เพราะฉะนั้น ถ้าเป็นผลของกรรม ที่หนักมาก แรงมาก ที่
จะเป็นอย่างนั้น นาน ๆ ในอีกโลกหนึ่ง ซึ่งก็มีผู้ที่อยู่ในโลก
นั้น เพราะได้กระทำความกรรมอย่างนั้น อย่างนั้นมา เหมือนผู้
ที่อยู่ในโลกนี้ ก็ได้กระทำความ ทั้งดี ทั้งชั่ว ถึงเวลาที่กุศล
กรรมจะให้ผลเมื่อไหร่ ก็ ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย เท่านั้น
ไม่เกินกว่านี้เลย ไม่ว่าโลกไหน...

...เพราะฉะนั้น สวรรค์ ก็เป็นผลของกุศล ซึ่งประณีต แล้ว
ก็มากกว่าโลกนี้ เป็นไปได้ไหม? ในเมื่อเหตุมี วันหนึ่ง ถ้า
อยู่ที่นั่น ก็จะสงสัยว่า แล้วโลกอื่น มีไหม? อย่างมนุษย์

มนุษย์นี้ อย่างนรก นรกนี้ จะมีไหม? แต่ "ไปอยู่ที่โลกนั้น
ก็ไม่สงสัยในโลกนั้น" แต่ก็สงสัยในโลกอื่น เพราะว่า ไม่ได้
อยู่ในโลกอื่น...

...เพราะฉะนั้น นรกมีจริง เมื่อไหร่? เมื่อไปสู่ นรก!!! สวรรค์
มีจริง เมื่อไหร่? ไปสู่ สวรรค์ ก็หายสงสัย!!! แต่เมื่อเหตุมี
ผลก็ต้องมี จะไปโลกไหนก็ได้ อยากจะรู้ว่าโลกไหนมี ก็ทำ
เหตุที่จะให้ไปสู่โลกนั้น!!! (ทุกคนสงสัยฮือฮา)...

...ถ้ามีความเข้าใจและเป็นผู้ตรง ในเรื่องเหตุกับผล ก็จะมี
ได้ถึงหนทางที่เราจะไปสู่ เพราะว่า ขณะนี้ ทุกคนก็กำลัง
ก้าวไป แล้วแต่ว่า จะไปทางไหน จะไปทางที่ไปสู่ นรก
หรือว่า ไปสู่ สวรรค์ หรือว่า มาสู่โลกนี้ เพราะว่า ถ้าเหตุดี
ผลก็ต้องดี ถ้ามีความเข้าใจอย่างนี้ เห็นพระสัมมาสัม
พุทธเจ้าไหม? ถ้าพระองค์ไม่ทรงแสดงความจริงให้เรา
เห็นถูกต้อง ก็ไม่มีใครสามารถที่จะค่อย ๆ ละอกุศล
เพราะเห็นโทษ ต่อให้ใครจะมาบังคับสักเท่าไร ก็บังคับ
ใจไม่ได้ ต้องเป็นไปตามการสะสม...

...ปัญญาเท่านั้น ถ้ามีความเข้าใจที่ถูกต้องจริง ๆ ปัญญา
นำไปในกิจทั้งปวง ซึ่งเป็นไปในทางที่ถูกต้อง ซึ่งจะไม่นำ
ทุกข์ โทษ ภัย มาให้เลย ด้วยเหตุนี้ แต่ละคน ก็เริ่มที่จะรู้
ตามความเป็นจริง ว่า เป็นอนัตตา แม้ว่าใครจะอยากเกิด
บนสวรรค์ หรืออยากจะมีทรัพย์สมบัติมากมาย มี
เกียรติยศ ชื่อเสียงใด ๆ ก็ตาม ทั้งหมด ต้องขึ้นอยู่กับคุณ
ความดี ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับการทุจริต แต่ก็เลิกไม่ได้ สำหรับผู้
ที่สะสมมามาก จนกว่าจะมีความเข้าใจถูก ในเหตุและผล
ตามความเป็นจริง...

...กุศลกรรม นำมาสู่โลกนี้ พร้อมทั้งกิเลส ที่ได้สะสมมา
ด้วย เพราะไม่รู้ไม่เข้าใจ แต่เมื่อมีความเข้าใจขึ้น กิเลสก็
จะค่อย ๆ ละ ค่อย ๆ ลดไป ทีละเล็กทีละน้อยจนสามารถ
ที่จะดับได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่อดทน ขันติบารมี วิริยะบารมี รู้
ว่าพระธรรมลึกซึ้งและยาก แล้วก็ เป็นอนัตตา แต่ไม่
เหลือวิสัยสำหรับเหตุ ที่จะค่อย ๆ สะสมไป ทีละเล็ก ทีละ
น้อย...

ณ กาลครั้งหนึ่ง

นรกมีจริง เมื่อไหร่? เมื่อไปสู่นรก!!
สวรรค์มีจริง เมื่อไหร่? ไปสู่สวรรค์ ก็หายสงสัย!!
เมื่อเหตุมี ผลก็ต้องมี จะไปโลกไหนก็ได้ อยากจะรู้ว่าโลกไหนมี
ก็ทำเหตุที่จะให้ไปสู่โลกนั้น!!!

www.dhammahome.com

www.dhammahome.com

สุจินต์ บริหารวนเขตต์
เซอร์เจมส์ รีสอร์ท มวกเหล็ก
๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

"...ในเรื่องของนรกสวรรค์ แม้ว่าจะมีเหตุที่จะให้เกิดในนรก มีเหตุที่จะให้เกิดในสวรรค์ แต่เพราะเหตุว่า ในขณะนี้ ไม่สามารถจะไปถึงสวรรค์หรือนรกได้ เพราะฉะนั้นก็ยังสงสัยข้องใจว่า นรกจะมีจริงไหม สวรรค์จะมีจริงไหม แต่ถ้าคิดถึงว่า ถ้าโลกนี้มีจริงได้ ทำไมนรกหรือสวรรค์ถึงจะมีจริงไม่ได้ ในเมื่อสุขและทุกข์ในโลกนี้ก็มีได้ เพราะฉะนั้นทุกขยิ่งกว่าโลกนี้ ซึ่งเป็นมนุษย์ แต่ว่าเป็นโลกอื่นที่ทุกข์ทรมานตลอดเวลา ก็ย่อมจะมีได้ด้วยอำนาจของกรรม หรือว่าความสุขในโลกนี้ก็ยังมีได้ เพราะฉะนั้น ถ้าเป็นผลของกรรมที่ประณีตมากกว่านี้ ก็จะต้องมีที่เกิดที่จะต้องเป็นสุขมากกว่าในโลกนี้ได้..."

ข้อความบางตอน จาก

แนวทางเจริญวิปัสสนา แผ่นที่ ๓๑ - ชุดแนวทางเจริญวิปัสสนา ครั้งที่ ๑๘๔๕

กราบทำบุญบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลศรัทธาของ สมาชิกชมรมคนรุ่นใหม่ใส่ใจธรรมะ ทุกท่าน
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุก ๆ ท่านครับ

